

Ordføreren (Høst): Jeg kan i det hele henvise til den afgivne Betænkning og de Bilag, der følge dermed. Som ærede Medlemmer ville se, er der ikke opnaaet Enighed i Udvalget, hvor man har delt sig i et Mindretal og et Flertal. Uenigheden er navnlig foranlediget ved de ny Bestemmelser, som Forslaget tilsigter at indføre for den kommunale Styrelse i Thorshavn, og som vedrøre Valgretten, Valgbarheden, Afstemningen, Formandsvalget osv., Bestemmelser, der slet ikke kendes i de for Landets øvrige Kommuner gældende Love, og om hvilke man vistnok tør sige, at de ingenlunde ere nødvendiggjorte ved særegne Forhold paa Færøerne. Medens Mindretallet indstiller Forslaget til uforandret Vedtagelse, finder Flertallet det rigtigst ikke at tage Standpunkt til disse Spørgsmaal, hvor det alene drejer sig om Ordningen af den kommunale Styrelse i en ganske enkelt og oven i Købet meget lille Kommune. Naar man har ment det rigtigst at udsætte Drøftelsen af de nævnte — man tør vel nok kalde dem — store Spørgsmaal, til der muligvis en Gang maatte komme til at foreligge Forslag om en lignende Ordning i Landets øvrige Kommuner. Udvalgets Flertal vil altsaa hverken tilraade eller fraraade de ny Bestemmelser, men har søgt at finde en anden Løsning, hvorved den kommunale Styrelse i Thors-havn kunde blive bragt i Overensstemmelse med, hvad der ellers gælder her i Landet. Og man har der været i det heldige Tilfælde, at Færøernes Lagting selv har anvist Vejen, idet det i Samlingen 1901 vedtog et Forslag, der var udarbejdet af Øernes Amtmand, og som i alt væsentligt var overensstemmende med de Regler, der ere fastslaaede i Købstadkommunal-loven af 26. Maj 1868, dog med en enkelt Undtagelse, som er begrundet i, at man mente, at der kun bør være een Vælgerklasse, ikke baade en højstbeskattet og en almindelig, idet Forholdene deroppe neppe egne sig til en saadan Deling af Vælgerne. I øvrigt er Forslaget, i alt Fald i alt væsentligt, stemmende med de Regler, der gælde her i Landet. De Ændringer, som Flertallet nu har tilladt sig at foreslaa, gaa da ud paa at føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, hvori Lagtinget vedtog det i 1901. Forskellen vil fremgaa af Bilag 2, der er vedhæftet Betænkningen, og som indeholder en Sammenstilling af Forslaget af 1901 og det nu foreliggende Forslag. Der bliver herved taget Hensyn til Lagtingets Ønsker i alt Fald saaledes, som disse vare i Aaret 1901. At Lagtinget det

følgende Aar fuldstændig har fraveget det Standpunkt, det havde indtaget det foregaaende Aar, mener Flertallet ikke kan tillægges nogen afgørende Betydning, navnlig da der ikke foreligger nogen Oplysning om, hvorpaa man har begrundet en saadan Skiften Mening fra det ene Aar til det andet. Nu ser jeg nok, at Mindretallet i sine Bemærkninger anfører, at i 1901 indskrænkede man sig til de allernødvendigste Forandringer, hvorfor der ikke er nogen Modsætning imellem, hvad Lagtinget vedtog i 1901, og hvad det vedtog i 1902, da Forslaget gik langt videre og navnlig omfattede alle de ny Bestemmelser, som jeg nys har omtalt. Men hvis det virkelig forholder sig saa, er det dog ganske mærkeligt, at man ikke i 1901 fremkom med den mindste Antydning om, at man kunde ønske at gaa meget videre, end man gjorde. Jeg har i hvert Tilfælde ikke kunnet finde, at der er udtalt noget saadant Ønske, og jeg ved derfor ikke, hvorfor man Aaret efter fuldstændig fraveget det Standpunkt, man den Gang indtog. Det er min *personlige* Mening, at det maaske kan betragtes som et Udslag af de separatistiske Tendenser, som det ærede Medlem for Færøerne (Bærentsen) efter sine Udtalelser ved første Behandling ganske vist ikke har bemærket, men som dog, efter hvad der senere er kommet offentlig frem, maa siges at være til Stede. Men hvis det er saa, finder jeg ikke, der er nogen Anledning til at stille sig særlig imødekommende. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa, det er, som sagt, kun min personlige Mening. Hvis man nu vedtager Mindretallets Forslag, altsaa Lovforslaget i uforandret Skikkelse, frygter jeg meget for, at der derved vil blive skabt et Præcedens, som kan medføre højst uheldige Konsekvenser, og som vil kunne, om ikke forhindre, saa dog vanskeliggøre Landstingets fri Stilling til Forslag, der muligvis senere maatte fremkomme om Udvidelse af den kommunale Valgret. Det er det, Flertallet har villet undgaa. Man har søgt hverken at tilraade eller fraraade de i Begyndelsen af mit Foredrag omtalte ny Bestemmelser. Hvis Flertallets Ændringsforslag skulde blive vedtagne, vil den kommunale Styrelse i Thorshavn, som jeg allerede har bemærket, i alt væsentligt blive ordnet i Overensstemmelse med, hvad der gælder for de øvrige Kommuner i Kongeriget, og der kan vel ikke være Tvivl om, at det vil være en Forbedring og et Fremskridt i Forhold til det nuværende. Skulde der